

JULHÄLSNINGEN 2018

*God Jul &
Gott Nytt År*

INNEHÅLL

JULHÄLSNINGEN 2018

UPPLANDS FORDONSHISTORIKER

1	ORDFÖRANDE HAR ORDET Jerry Däversjö
2	PÅ SPÅRET MED GOTLANDSTÅGET Gunnar Flodén
4	ENGELSKT I STADSPARKEN Kerstin och Leif Carlsson
6	BUSS, BRÖD & BIO Gunnar Flodén
8	EN SVÄNG MED OTUR Jerry Däversjö
10	POPULÄRT TVÅHJULSRALLY I HÄRLIGT SVERIGEVÄDER Gunnar Flodén
12	EN HISTORIA VÄRD ATT BEVARA Barbro och Gunnar Wiksten
14	SARDINIEN SOM JAG SÅG DET Gunnar Flodén
16	SKÄRGÅRDSMOPPAR PÅ Ö-FÄRD Gunnar Flodén
18	ÄR JORDEN RUND? Rolf Wallén
20	ÅNGTÅG OCH VETERANBILAR JUBILERADE Gunnar Flodén
22	VURPOLLONENS ÅRLIGA VINTERVURPA Gunnar Flodén
24	SOM SMÖR I SOLSKEN Rolf Wallén

Omslagsbilden:
Vurpollonens vintervurpa vid Skytteanum i Uppsala.
Fr.v. Sten Berglind Crescent 2000, Lisa Gelotte Husqvarna
63:a tillsammans med välklädda mopedryttare.

Tryck: SLU Service, Uppsala 2018

Åren liksom bilarna rör sig framåt

ÅREN GÅR FORTARE nu för tiden. Det har inte hänt så mycket i klubben det här året, vi har inte haft något öppet hus, och besöken förra året var inte så många. Vi funderar på om det skall provas nästa år.

Det började med årsmötet den 13 februari med sedvanliga möteshandlingar. Vi fick en sekreterare i klubben, Gunnar Wiksten, som är som klippt och skuren för oss med bra datorvana, snabb skrivning och nya idéer. I maj var Gunnar och jag på Salnecke slott där vi frågade och frågade om vi fick ställa ut fordon den 6 juni (MHRF:s kulturdag) och det gick bra. Där finns en servering för 100 gäster och stora ytor att parkera på.

Vidare har jag varit på Viksta, Västerås, och Ekebybodas marknader i år där jag sålt ganska bra på alla tre ställen.

Träffen på Salnecke slott den 6 juni blev mycket trevlig med ett 50-tal fordon i

fint väder och med många besökare. Tack till Gunnar Wiksten och Ulf Rydberg för hjälpen. Serveringen var jättenöjda med bra och många besökare. Kanske skall vi upprepa detta nästa år?

NV-rallyt den 9 juni med start på Domarringens skolgård var jag och tittade på samt fotograferade, en fantastisk syn med alla mopeder och mc.

Tobbes hemliga utflykt var den 1 juli till Hökhuvuds kyrka och församlingshem med utställning. Tack Tobbe för ännu en hemlig tur.

Den 11 augusti deltog jag i "Hälsingssvängen" med min SAAB 96, med start och mål i Järvsötrakten med fina vägar upp mot Färila och tillbaka. Tyvärr krånglade bilen när jag kom till starten – det gick inte att få i några växlar med växelspaken, så jag fick åka med min kamrat Åke i hans OPEL, 1965.

I september var det vårmarknad på

Ekebyboda med många säljare och mycket besökare, över 2000 parkerade fordon och fint väder. Ett stort tack till Peter Sundberg och alla funktionärer som gjorde ännu en marknad lyckad.

Årets resa med funktionärer från marknaden blev till Dalarna och Skedvi bröd med kaffe, knäckemackor med ost, rökt skinka och rökt kött, mycket gott och innan dess guidning om Skedvi bröds tillkomst, mycket intressant. Vidare till Biograf- och TV-muséet i Säter där vi fick en genomgång och smakprov på gamla filmer, värt ett besök. Färden gick vidare mot Avesta och Restaurang Dalahästen för en god lunch. Kvar att göra när detta skrivs, är Dagligbilsrallyt 20 september i Skyttorp och Luciakaffet i Vaksala Kyrkocentrum. ■

JERRY DÄVERSJÖ, ORDFÖRANDE

På spåret med Gotlandståget

År 1878 invigde kung Oscar II den smalspåriga järnvägen på gutarnas ö Gotland. På ön fanns det fram till 1948 sex järnvägsbolag, innan SJ tog över driften. Romas sockerfabrik var stommen i godstrafiken.

NÄR BILISMEN tog fart på 1950-talet slogs Gotlandståget ut och 1960 stängdes den sista linjen. Ve och fasa, alla spår revs upp och såldes!

Men vad vore inte dessa museijärnvägar och annat kulturintressant om inte gratisarbetande entusiaster fanns? Således bildades 1972 Föreningen Gotlandståget Gotland Hesselby Jernväg för att rädda ETT tåg som fanns kvar. Därefter i etapper fram till 2015 har banan mellan Hesselby och Roma återuppbyggts med 6,5 km räls hämtad från fastlandet. Under sin storhetstid fanns det hela 22 mil åkbar räls på ön. Cirka 1 000 medlemmar hjälper idag till med att stödja Gotlandstågets överlevnad.

Med all den vetskapen bestämde vi oss vid det senaste besöket på ön att åka med på en av tågturen. Vi hade hoppats att få åka med det gamla ångloket, men sommarens eldningsförbud satte stopp för den rykande upplevelsen denna gång. Men det gick också utmärkt med ett litet stabilt diesellok som duktigt drog de fyra vagnarna på släp efter sig. Med på tåget och i vagnarna tog turister och ortsbor plats för att uppleva gammaldags åkgäddje genom skön Gotlandsmiljö.

Vårt sällskap från Uppsala är vännen Sten Bergling med storpudden Jason, min fru Kerstin med vår collie Brorsan och undertecknad med över 50 års veteranfordonsintresse.

Om våra hundar uppskattade skenskarvarnas dunk är oklart.

Banmästaren vinkar iväg tågsättet från Hesselbystationen med sin signalstav. Vi i tredje klassvagnen, sittandes på hårda träsäten, känner skenskarvarnas dunk ordentligt under oss. Hastigheten är måttliga 30 km/tim. Några kupéfönster är öppna för att ventilera den heta sommarvärmen. Ett stationsstopp blir det längs banan där en guide berättar om Gotland Hesselbys järnvägshistoria i kortform.

I Roma några kilometer bort vänder vi för återresan till utgångsplatsen där vår ”kulturrese” hade tagit sin början någon timme tidigare.

Utanför Hesselbys stationsbyggnad i lummig trädgårdsmiljö under svalskande träd drack vi kaffe med goda smörgåsar från Jernvägskafés läckra utbud. En fin avslutning efter en trevlig gammaldags tågresa med Gotlandståget. ■

Vi lämnar här Hesselby station för färd mot Roma med det lilla stiliga dieselloket.

Det gamla ångloket från 1920 fick denna dag vila på grund av stor brandrisk längs färdvägen.

Engelskt i stadsparken

Efter två år på Karlsborgs fästning återvände Sveriges största event för engelska fordon till stadsparken i Hjo.

VI BESLÖT att åka på detta event med Gun och Janne Mattsson och hans Morris Minor, 1957. Den 2 augusti startade vi från Kvarnbo med fyra personer i bilen och packningen på taket. I Hjo hade vi hyrt en campingstuga och efter att vi installerat oss tog vi en promenad och beundrade de gamla vackra trähusen som finns i Hjos stadspark.

På lördagen var det uppställning i stadsparken av bilarna. Parken fylldes snabbt med engelska bilar av olika märken. Där fanns bland annat Rolls Roys, Jaguar, Aston Martin, Bentley, Daimler Vauxhall, MG, Hundkojor och en hel del

Morrisar. Det var fantastiskt att gå runt och beundra alla fina bilar.

Klockan 12.00 var det officiell invigning. Vi blev då underhållna av ett säckpipeband. Lite senare demonstrerades en flygplansmotor med enorm ljudnivå.

Klockan 14.00 hade ångaren Trafik bokats för en rundtur på Vätern. Ångaren är ett av Sveriges äldsta och bäst bevarade ångfartyg. Rundturen började i sol men snart hade ett regn och åskväder kommit ifatt oss. Vi fick bevittna ett fantastiskt natursceneri ute på Vätern.

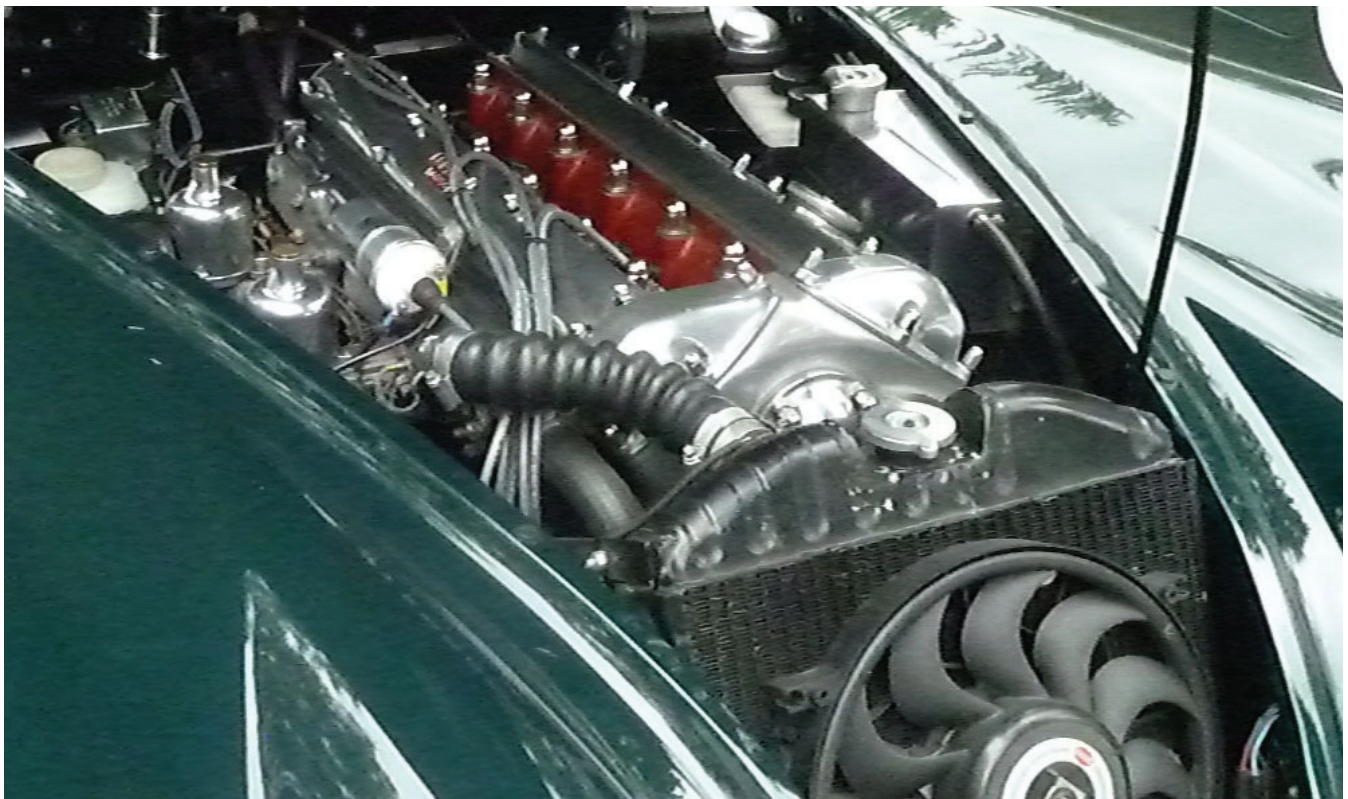
Åter i land var regnet över och vi gick för att se de amerikanska bilarna som

skulle ha träff efter British Motor Meet i parken. Tyvärr hade deras träff regnat bort så endast ett fåtal bilar fanns kvar att beskåda.

På kvällen var det middag på hotell Bellevue och underhållning i parken.

Söndagens program var en gemensam utflykt – Skaraborgs rundan med start vid hotell Bellevue. Vi åkte i kortege genom det vackra landskapet till en trevlig restaurang där vi åt lunch. Vid lunchen tackade arrangörerna för vårt deltagande och därmed var träffen slut för detta år.

Nöjda med träffen styrde Janne sin Morris hem till Kvarnbo. ■

Det döljs mycket under motorhuven.

Vilka vackra skapelser!

Skönt med eget hus.

I förgrunden ser vi en katt bland hermelinerna, en upphottad Morris.

Vad skall vi gå och titta på?

Vad vore en bilträff utan en Rolls?

Buss, bröd & bio

Årets marknad som vår klubb arrangerade för 42:a gången i rad blev en publik och ekonomisk framgång. Till mycket stor del på grund av hjälp från våra duktiga klubbmedarbetare och Peter Sundberg som primus motor.

SOM TACK för ett väl genomfört marknadsjobb bjöd klubben på en uppskattad bussresa med förtäring och spännande besök i Dalarna. Första stoppet blev i Skedvibygden och Visthusboden där bland annat det handgjorda goda Skedvibrödet bakas. Jonas Ahlin hette mannen som berättade målande om företagets verksamhet som hade varit ett hårt slit. Men med ett positivt stöd av Skedviborna och också ABBA:s Benny Andersson, som har bjudit på en ekonomisk hjälpande hand, så har man lyckats få en fortsättning på en lång tradition av att baka bröd i vedeldade ugnar.

Vi bjöds naturligtvis på det goda brödet tillsammans med skinka och ost samt gott kaffe.

Mätta och nöjda blev det en kort busstur till Biograf & TV Museet i Säter.

Den mycket kunnige ciceronen Stefan Lindfors tog emot oss och berättade den "rörliga bildens" historia.

– Det har aldrig setts så mycket på rörliga bilder som nu. Ändå är det bara 4 % som ses på bio idag. Resten på andra ställen som tv, mobiltelefoner med mera, sa Stefan Lindfors.

Vi fick också veta att den första rörliga filmen presenterades redan 1895. År 1956 fanns det 2 500 biografer i vårt land, idag har det krympt till blott 800 stycken. En stor del av filmbranschens rekvisita visades upp för oss under rundvandringen i museets lokaler. Vi uppmärksammades på att ljudfilmen gjorde sin debut för över 90 år sedan, 1927.

År 2012 försvann rullfilmen från de svenska biograferna och ersattes med digital överföring.

Efter intag av en sen lunch på restaurang Dalahästen bar det iväg med bussen till stoppet Fyris Park, Uppsala.

Nästa år spottar vi i nävarna igen för en lyckad klubbmarknad. ■

Klubbmedlemmen Kjell Nordberg agerar biljettförsäljare övervakad av Charlie Chaplin vid Biograf & TV Museet i Säter.

*TV-programmet Trafikmagasinet sändes på TV i 25 år.
Pecka Karlsson minns det på sitt sätt.*

Här vikarierar Kjell Nordberg som ljudkille i en filmproduktion.

Jonas Ahlin visar stolt Skedevibrödet i Visthusboden i Skedevi.

En sväng med otur

I år åkte jag upp till Hälsingland för att vara med att delta i ännu en sväng. Det blev med min SAAB 96 1965, den behöver rastas då och då.

UPP PÅ MORGONEN i fint väder, för att hinna åka drygt 8 mil till starten 10.00. Ett 60 tal fordon från 1920 till 1990 tal var uppställda på planen.

Framme vid start började växelspaken att krångla det gick inte att lägga i växel 3 och 4. Upp med huven och tittade, det kom fram fler deltagare och gav goda råd som växelförare, ingen olja, växellåda m.m. Jag fick åka med min kamrat Åke (som jag bor hos när jag är i Hälsingland) i hans OPEL Rekord cupé 1965. Jag tävlade sittande på passagerarsätet. Vi åkte på jättefina vägar upp mot Ljusdal, Färila och tillbaks mot Järvsö till starten där också målet var. Det blev en

runda på nästan 7 mil. När vi kom i mål kom Jan, en annan kamrat från klubben fram och sa att att han hade funderat på felet på min SAAB, han frågade om jag hade någon olja att smörja med jag

räckte honom 2-takts olja, han dök ner under huven och hällde på växelspaken och länkarna där den gick ner i växellådan. Efter ett tag upp och ner på spaken, lossnade det och jag kunde växla igen. Det kallas dåligt underhåll. Efter en god lunch och prisutdelning var det dags för hemfärd. Då uppstod nästa fel, bilen gick några kilometer sen stannade den, jag startade åkte några kilometer, den stannade igen. Så höll jag på i 2 mil. Då ringde vi till Åkes son, Kjell som kom upp till Vallsta med bil och släp. Hemma hos Åke hittade vi felet, täppt bensinfilter, in till OK och köpte ett för 41 kronor, det var en oturlig ”Hälsingsväng”. ■

Populärt tvåhjulsrally i härligt Sverigeväder

Det överlägst äldsta ekipaget i årets NV-Rally i Uppsala i juni var motormannen Gunnar Eriksson med sin engelska Dunelt-motorcykel. Tillsammans bar de den aktningsvärda åldern av 182 år. De pilade fram i stadig fart de åtta milen längs rallybanan med korta stopp för tipsfrågor och förtäring

– DET BRUKAR VARA ett trevligt rally. Och det blev en jättebra dag i fint väder och skönt att köra i. Men min Dunelt gick bättre förra året. Jag har bytt till ett snålare munstycke i år. Det borde jag inte ha gjort, sa Gunnar, ändå nöjd med rallydagen på de uppländska vägarna.

– Det blev också en bra avrostning inför mc-säsongen, menade Gunnar med ett leende.

Det var endast några få motorbortfall som rapporterades in från de övriga 150 deltagarna som körde Nymansrallyt med sina gamla veteranmoped och

motorcyklar i härlig Sverigevärme.

– Nu är det bara att gå hem och planera för nästa års NV-start. Det blir den 20:e i ordningen, sa Guy Hammarling, som har arrangerat denna motoriserade mc- och mopedfest de senaste åren för Nymans Vänner. ■

Lite mekande får man räkna med under ett rally när ekipaget med mc-ryttare är 182 år gammalt. Motormannen Gunnar Eriksson fixar alltid till det.

Gunnar Eriksson med sin Dunell Royal De Luxe 1929. Här samlade mopedfans inför årets NV-Rally i Uppsala.

Drygt 150 mc- och mopedister deltog i årets NV-rally arrangerat av Nymans Vänner.

TEXT OCH FOTO: BARBRO OCH GUNNAR WIKSTEN

En historia värd att bevara

Samling från kl 10.00 på gräsplanen vid hamnen i Östhammar. Totalt under den timme vi var där innan avfärd kom det ca 30 gammelmilar och någon enstaka nyare sådan.

DET ÄR ALLTID KUL att återse gamla bilar och se vilka modeller som dyker upp på en sådan här träff. Flera av de bilar som kom har ett ursprung från vår ungdomstid. Det är alltid trevligt att se tillbaks och ibland ha minnen runt en eller flera av dessa bilar. Även de äldre bilarna från exempelvis 20-talet och den fina kondition de var i är en tjusning att betrakta. Ingen bil ska känna sig glömd utan alla har en historia som är värd att bevara.

Vädret var soligt men med ganska

kraftig blåst. Några passade på att ta en medhavd fika innan avfärd.

Tobbe som har planerat denna utflykt hälsade alla välkomna och han fick mottaga uppskattning för sitt engagemang. Årets utflykt var planerad till Hökhuvuds kyrka och vid 11-tiden var det dags att sätta sig i bilarna och åka i en karavan till Hökhuvud. Väl framme fanns det gott om parkeringsplatser. Efter att alla parkerat var det dags för att äta den medhavda matsäcken och umgås vid borden som fanns i anslutning till

parkeringen eller vid eget uppfällt bord.

När väl maten inmundigats fanns möjlighet att i anslutning till församlingshemmet se på de utställningar som finns från äldre tider. Utställningar från delvis svunnen tid ger en bra inblick i hur folk har haft det samt delar av vilka verktyg som användes i olika verksamheter. Det är tur att det finns personer som har ett stort intresse att bevara för framtiden. ■

Tack Tobbe, för ännu en av dina hemliga utflykter.

En Volvo Amazon från 1969 i polisutförande. Dåvarande Rikspolisstyrelsen köpte in polisbilar och fördelade dem till polisdistriktet. Ett utryckningsfordon byttes på den tiden ut var 3:e år oavsett hur kort eller lång körsträcka bilen gått. Flera av bilarna hade under treårsperioden också fått motorn renoverad.

3 Brittiska bilar i blickfånget. Rover 3,5 Coupé, MGB 1800 GT och Jaguar 4,2 sovereign.

Sardinien som jag såg det

Sardinien är en vacker ö-pärla i havet. En trevlig variant på Gotland. Den ena i medelhavet, den andra i Östersjön. Mitt ö-besök varade en het vecka i juni. Massor med sol och värme men också spaning efter fordon från förr. Men nästan allt var bara nytt. Inte så upphetsande för en veteranentusiast. Men ett och annat av intresse kom ändå i min väg

VID DEN LILLA BYGATAN i Cala Gonone vid medelhavet med technicolor-blått vatten som fond ligger barerna tätt. Intill en av dem får en uttjänt scooter göra tjänst som beställningsdisk för barinsläpp.

Ett Italienbesök utan en Fiat går inte att missa. Ägaren valde här till sin vita Fiat 500 L, en tygtakslucka, typ gammaldags TD "tvärdrag" som ett alternativ till AC.

Små eldrivna sparkhjulsliknande farkoster susar lätt fram med sina hjämlösa förare genom gatorna utan parkeringsproblem.

Invid ett buskage har en gammal Renault 4 "skrytbilen" stannat upp på obestämd tid. En militärgrön Jeep-inspirerad Suzuki på ständig permission håller sig lugnt diskret i skuggan.

Vid en parkering stöter jag på en Aprilia-scooter med retrotouch vars äga-

re pustar ut i Sardinienvärmen. Invid ett rejält gallerstaket upptäcker jag en maffig Moto-Guzzi som tålmodigt väntar på att få spanna musklerna och vecka asfalt.

Ett ånglok rullandes på gummihjul bjuder turisterna på lokala upplevelser. Italiens stolthet, Vespa/Piaggio, fungerar också här som bruksfordon. De flakburna nationalklenoderna tar sig fram på tre hjul och kämpar sig mödosamt upp över öns backar. Jag möter också thailändska Tuk-tuk som har tagit sig över haven för att "lyckliggöra" öns turister med sina knattrande 2-taktare.

Inför hemfärden vid flygplatsen i Olbia möts jag av en gyllene avskedshälsning av en Piaggio-scooter helt i guld. Inte till salu, utan som reklam för en alkoholhaltig dryck. Väl uppe i luften tänker jag; Sardinien javisst, men inte för gammaldags motorupplevelser. Fast härligt varmt i vattnet! ■

Flakburna nationalklenoder tar sig säkert fram på tre hjul upp över öns backar

En muskelstinn Moto-Guzzi väntar tålmodigt på att få vecka asfalt.

En gammal Renault 4 "skrytbilen" vilar ut på Sardinien.

Sardiniens variant på "Monstertruck".

Piaggio-scooter i guld, men inte till salu. Guldscooter

Aprilia-scooter med retrotouch.

Jeep-inspirerad militärgrön Suzuki i skuggan.

Skärgårdsmoppar på ö-färd

”Allt som glimmar är inte guld”. Det kunde Mika Saarinen intyga när han satte sig upp på sin luggslitna Monarped från 1959.

NÄSTAN VARJE söndagsförmiddag, året om, träffas mopedgänget som kallar sig för ”köttets råa” vid OKQ8-macken i Gustavsberg. Likt ett mobilt ”väckelsemöte” förbereder de sig för gemensam-

ma upplevelser på gamelmopparna runt om på de öar som har broförbindelser.

– Den här gången blir det nog Bulandös Marina på Värmdö där vi kåkar en bit mat tillsammans och snackar inn-

an avfärd hem igen, säger Ove Hällström som är initiativtagare till denna trevliga road trip på två hjul i skärgårdsmiljö. ■

Mika Saarinen klar för start på sin Monarped från 1959 som har patinerats av tiden.

Mario Fincken tyglar denna gång sin blåa Italienska Garelli Grand Turismo för en lugn solig tur på öarna.

”Likt ett mobilt väckelsemöte förbereder de sig för gemensamma upplevelser på gammelmopparna ...”

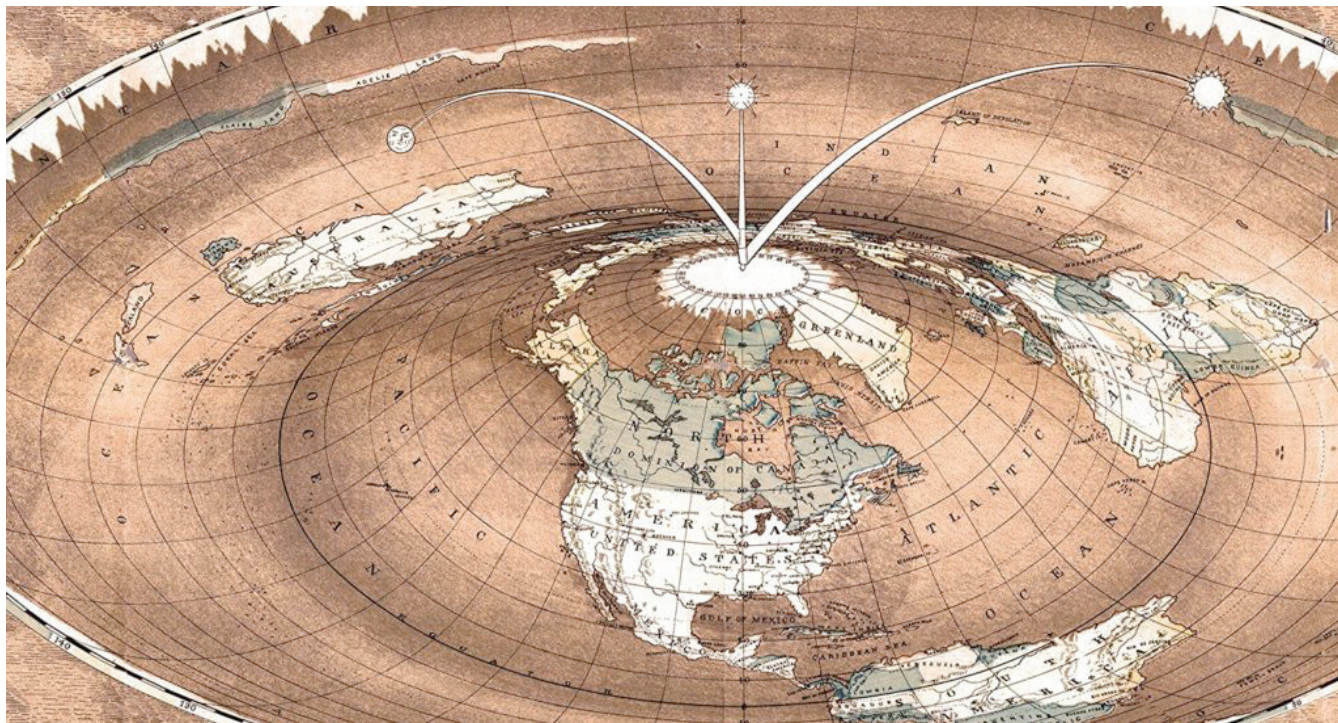

Mopedgänget ”Köttets råa” tar sig över skärgårdens ö-broar som här vackra Djuröbron på Värmdö.

Ove Hällström gör sig startberedd med skärgårdsgänget ”Köttets råa” inför söndagens mopedtur.

Är jorden rund?

En av mina bekanta är medlem i "Flat Earth Society". Hon är en mycket klok person med gedigen utbildning. Hennes försök att övertyga mej om att jorden är platt som en pannkaka har hittills misslyckats.

FÖR ATT BLI HELT SÄKER på att hon hade fel beslöt jag mej för att utforska vår planets form. För att kunna föra i bevis mina erfarenheter var det nog säkrast att ha ett övertygande vittne med och därför gjorde jag "forskningsresan" tillsammans med min fru. Tanken var att färdas österut hela tiden och se om vi kom tillbaka hem igen.

Första stoppet gjorde vi i Thailand där vi hade några dagar med sol och bad. Nästa anhalt var Hongkong och sedan Tokyo där vi tyvärr missade körsbärsträdens blomsterprakt.

Där fanns dock mycket annat att titta

på t.ex. elektronik till min förtjusning och min frus förskräckelse.

Forskningsresan fortsatte vi sedan österut och via Seattle kom vi till Dallas. Detta skulle vara omöjligt enligt "Platta-joden-klubben" för vi skulle ha ramlat över världens kant på vägen dit. Lyckligtvis gjorde vi inte det men något skumt var det för vi startade från Tokyo på eftermiddagen och landade i Dallas på förmiddagen samma dag. När vi grubblat färdigt på detta fenomen gjorde vi ett besök på "South Fork Ranch", familjen Ewings hemvist i TV-serien, men J.R. såg vi inte till. Bara en massa häs-

tar. Är man i Texas måste man skaffa en äkta Texashatt och riktiga cowboyboots. Sagt och gjort. Där gick det mesta vi hade kvar av reskassan men nu återstod ju bara transportsträckan hem via New York och Köpenhamn så det tyckte jag att vi kunde stå ut med.

Då vi landat i Stockholm och hela tiden flugit mot öster utan att ramla utför någon kant av världen och behövt kravla oss upp igen måste det väl innebära att jorden är rund.

Väl hemma bestämde vi oss för att under resten av vår ledighet hälsa på min frus kusin några mil söder om Kal-

mar. Vi packade in allt vi skulle ha med i vår Opel Kadett kombi. En kombi är fantastisk för där kan man bara stuva in sakerna som man tror man behöver vid resans mål. Inget strukturerat nedpackande i väskor och funderande över om det och detta behöver vara med. Jag tog naturligtvis med min fina hatt och mina cowboyboots för att visa upp för släkten.

På vägen söderut via Norrköping gjorde vi, söder om Västervik, en avstickare från E 22:an för en utlovad lunch hos en bekant. Vi såg fram mot småländska isterband med stuvad potatis och lingonsylt och hoppades också på ostkaka med jordgubbssylt till det efterföljande kaffet.

På den mindre vägen märkte jag att Opeln tappat en del av de vägegenskaper som den tidigare haft. Det visade sig att orsaken var ett punkterat bakhjul. Jag stannade på en parkeringsficka där jag i lugn och ro skulle kunna byta till reservhjulet. Nu uppmärksammade jag också att en av navkapslarna på framhjulen saknades, förmodligen hade den ramlat av på den gropiga vägen. Reservhjulets placering gjorde att allt, som vi så slarvigt

stuvat in i kombi, nu måste plockas ut igen och parkeringsfickan såg till slut ut som om en bomb slagit ner där.

Hjulet var snabbt bytt, utrustningen stuvades in igen och den något försenade men efterlängtade lunchen smakade bra.

Under de två veckorna vi tillbringade hos min frus kusin återhämtade vi oss från den "jetlag" jordenruntresan medfört. Jag förevisade min Texashatt men cowboybootsen var försvunna, de hade vi vid instuvningen av packningen, efter hjulbytet, glömt på den lilla parkeringsfickan på den lilla vägen söder om Västervik.

Då vi på hemvägen närmade oss Västervik tyckte vi att vi kunde åka in på den lilla vägen till parkeringsfickan och

se om någon tagit reda på bootsen. Kanske någon smålänning nu stolt gick omkring med äkta och dyra cowboyboots från Texas.

Vi hittade parkeringsfickan och på långt håll såg vi något som låg och blänk- te där. Det var navkapseln till Opeln och intill stod cowboybootsen snyggt upp- ställda, ett udda inslag i det småländska landskapet. Någon hade tydligen hittat navkapseln och gissat att den tillhörde den bil dit också bootsen hörde. Visserli- gen hade fjorton dagars vägdamm mat- tat glansen på bootsen men de sträckte liksom på sig och såg stolta ut på ett typ- iskt amerikanskt sätt.

Jorden är rund och smålänningar är ärliga! ■

”... intill stod cowboy- bootsen snyggt uppställda, ett udda inslag i det små- ländska landskapet.”

Ångtåg och veteranbilar jubilerade

Med puffande ånga och vacker höstsol bjöd museiföreningen Stockholm-Roslagen Järnvägar/Uppsala-Lenna Jernväg på en trevlig jubileumsdag i Marielund någon mil utanför Uppsala.

Ångloket Långshyttan från 1897, för dagen flaggprydd, bjuder på gammaldags tågupplevelse vid Marielunds station.

DEN SMALSPÅRIGA, 891 mm breda järnvägen, invigdes redan 1876. För femtio år sedan, 1968 bildade en handfull tågentusiaster föreningen för att försöka bevara den hotade smalspåriga järnvägen i Uppland.

Bland besökarna denna soliga höstdag stöter jag vid Marielund tågstation på Gert Ekström f.d. museiintendent vid Tekniska museet i Stockholm och känd för ett tjugotal böcker om fordon både

på gummi- och järnhjul. Av honom får vi veta att han redan som 15-åring år 1957 lyckade få gehör för att bevara en gammal motorvagn nr: 4 från 1894.

– Jag var då aktiv i Svenska Järnvägsklubben och man kan säga att den där motorvagnen som vi tog över och renoverade är embryot till intresset och bevarande av denna smalspåriga järnväg som nu sträcker sig hela 33 km, säger Gert Ekström samtidigt som ångloket Långs-

hyttan puffar ut sin ånga bakom oss.

Cirka 2 000 är medlemmar i museiföreningen och runt 200 jobbar aktivt för att vårda och hålla i gång verksamheten till stor glädje för gamla som unga som gillar att åka gammaldags tåg. Att i denna varma septembersöndag få möta dessa tunga, vackra kulturbärare blev en spårbunden resa tillbaka i tiden. Åtminstone för en stund. ■

Beredskapssoldarena var också på plats vid Marielund och bjöd på granatkastning

Jubileumsdagen till ära anslöt sig Automobilhistoriska klubben, AHK, Upplandssektion vid Marielund med sina veteranbilar.

Ångloket Thor från 1909 fylls på med vatten för vidare färd.

Tägentusiasten Gert Ekström med det lilla ångloket Långshyttan från 1897 bakom sig

Vurpollonens årliga vintervurpa

”Än slank han dit, än slank han hit och än slank han ner i diket!” Så dramatiskt blev det aldrig under förra lördagens ”Vintervurpa” i Uppsala.

DET ÅRLIGA mopedarrangemanget svarar Automobillistoriska klubben, Upplandssektionen för, anförd av Ove Carlsson. Hans mopedfögderi, i år med nära 90 stycken, smattrande veteranmopeder att hålla uppsikt över. Det gick utmärkt.

Dessa friskusar med sina gamla plåtmopeder på två hjul räds varken snö eller kyla eller bara vanligt trist väder. För dem är det ändå busroligt att mitt i vintern lufta och rasta sin ungdoms längtan som när man ”fyllde moppe” för mycket länge sedan. Nu mestadels äldre gubbar.

Men glädjande nog sågs också några ur den yngre generationen av båda könen som var roade av att köra gammelmoppe, också så här års utan sol och värme. De anammade devisen: Det finns inget dåligt väder, bara dåliga kläder”. Full fart var det som gällde!

Ett bra sätt att behålla värmen i skinnhandskar under rast.

Vid Uppsala slott med Botaniska trädgården nedanför. Fr.v. Lisa Gelotte Husqvarna 63:a och Sten Berglind Crescent 2000, Pecka Karlsson Puch Alabama och Maria Egerhäll på en flak/transportmoped

Ett kort bildstopp vid Valégatan, Skytteanum Uppsala. Fr.v. Sten Berglind Crescent 2000, Lisa Gelotte Husqvarna 63:a tillsammans med välklädda mopeddrytare.

Mats Blomquist bar vurpollon förstärkt med en värmande halsduk.

Dessa veteranmopeder saknar all modern elektronik så "programvaran" består endast av äkta tvåtaktsbensin, alltså något mått olja per liter bensin.

Så här förklarar sakkunskapen, mopedgurun Claes Johansson, de käcka huvudbonaderna som satt stadigt på Vintervurpans deltagare denna dag:

"Vurpollon (äggskal, potthjäl, störtkruka). Muntert utformad hjälm i vit papp eller plast med nederdel i läder. Vanlig modell är den SVEMO-godkända TT-hjälmen. Uttrycket är stockholmskt och syftar INTE på ekrädets frukter".

Samtliga mopedentusiaster hade

sina Vurpollon väl förankrade lagenligt på huvudet. Och några vurpor rapporterades heller inte in.

Två stycken som hade tagit till sig instruktionerna inför sin mopeddebut på Vintervurpan var unga Lisa Gelotte på sin Husqvarna 63:a och Sten Berglind som styrde sin Crescent 2000 skoter från början av 1960-talet. Jag haffar dem i klungan bland alla andra förväntansfulla vintermopedister. De har just tagit en kort rastpaus innan moppefärden fortsätter runt omgivningarna på stadens gator och till flanörernas munterhet.

– Det här är jätteroligt med mycket folk som ler och skrattar längs vår färd-

väg. Och ibland kan man gasa på ordentligt, säger 24-åriga Lisa Gelotte och tillägger:

– Jag är yngsta deltagaren idag, men det vore kul om fler tjejer kom med och körde gammelmoppe, säger Lisa och vrider på gashandtaget lite extra.

Den andra debutanten Sten Berglind ler med hela ansiktet och säger:

– Känner mig som 15 år från första gaspådraget och det kommer att sitta i hela dagen. Nostalgiluft är föryngrande, och kul att träffa alla dessa vitala "ungdomar" (runt 50–60 år) som är ute och luftar sina ekipage. Fantastiskt trevligt, säger Sten om dagens upplevelse. ■

Som smör i solsken

I arla lördagsmorgonstund intog vi (jag och min medhjälpande hustru) vår förbeställda försäljningsplats på skjutbanan. Där var redan full kommers så det gällde att snabbt få ut bord och banankartonger så att våra varor kunde exponeras.

SOM VANLIGT är det ett väldigt "sug" efter eftertraktade grejer nästan innan det ljusnar. Vädret var i år perfekt marknadsväder inget regn och lätta moln som skuggade solen lagom mycket.

Kanske har jag inte så mycket eftertraktade saker längre för det gick lite trögt med säljandet. Det tar ju också en stund innan man gnuggat sömnen ur ögonen och kan börja prata för varorna. Trevligt folk är det ju kul att prata med men det kommer också en del som tycker allt är för dyrt och är bara skräp. Vartefter dagen gick insåg till och med jag att

en del i mina lådor var bara skräp. En genialisk lösning, som jag då kom på, var att lägga skräpet i en gratislåda och då blev det förvandlat till intressanta saker som gick åt som smör i solsken.

Ett av nöjena med att sälja på marknaden är att titta på olika typer som passerar. Somliga med rostiga järnbitar i ett stadigt grepp och en del med porslinsfigurer och karotter som sett bättre dagar.

Huvudsaken är att alla är nöjda.

Tiden går fort när man har trevligt och marknadsdagar är trevliga. Det blev till slut dags att packa ihop osålt gods och

åka hem. Kartongerna var i alla fall något lättare nu än när vi lastade ur dem på morgonen.

Väl hemkommen tog jag ett drastiskt beslut att plocka igenom allt som var med hem och kasta det som jag insåg var osäljbart. Det tog ett par timmar och det jag fick ihop för att skicka till återvinningen rymdes i min ena hand, jag hade inte hjärta (eller förstånd) att slänga bort mer.

Vi kommer igen nästa år och då går nog resten åt. ■

Köp en bra bok nu!

Gunnar Flodén skriver och berättar om bil & hoj samt leksaksskoj.

Böckerna finns att köpa hos välsorterade bokhandlare eller direkt av författaren.

0739-12 16 12

gunnarfloden@telia.com

PS. Några titlar är slutsålda.

svensk bil med flygkvalitet SAAB-93

Liksom Tunnan, Lansen och Draken byggs SAAB-93 av Svenska Aeroplan Aktiebolaget. Den har blivit en bil som slår fler rekord än de flesta — rekord i uthållighet, i säkerhet och i goda vägegenskaper. På världens svåraste rallybanor har Saab gång på gång tagit hem total- och klasseggar i hård internationell konkurrens. SAAB-93 är en svensk bil med flygkvalitet — en välkonstruerad bil, där säkerhet och manöveregenskaper ägnats samma minutösa omsorg som vid flygplantillverkningen.

Filialer, återförsäljare och serviceverkstäder över hela landet

Rikspokalvinnare andra gången i rad!